

Засвириха скорцитѣ радостно, заплѣскаха крилѣ и полетѣха кой кждѣ види.

Отъ това врѣме врабчетата вече не служатъ за вратари, а живѣятъ подѣ стрѣхитѣ и за нищо не искатъ и да знаятъ.

Прѣвелъ Ал. Спасовъ

Белята е въ торбата

(Народенъ анекдотъ)

Единъ циганинъ, влѣзълъ въ една градина да си открадне лукъ. Врѣмето било вѣтровито. Тъкмо започналъ да скубе стрѣковетѣ и да си пълни торбата, заварилъ го стопанинътъ и го запиталъ:

— Манго, какво търсишъ тукъ?

— Прѣхвърли ме вѣтърътъ, бащице, — рекълъ циганинътъ.

— Ами защо си хваналъ стрѣковетѣ на лука?

— Държа се: страхъ ме е да ме не отнесе вѣтърътъ.

— А що е това въ торбата?

— Е, бащице — въздъхналъ циганинътъ, — белята е въ торбата.

Маринъ Влайковъ

